

بنام خدا

سلام همکلاس عزیزم!

خوبی؟

این روزها وقتی برای عزیزی پیامی می فرستی و احوال می پرسی که خوبی، تا پاسخش بیاید که می گوید خوبم، دلت بارها و بارها دل می کند. دعا می کنی که سلامت باشد و خوب دقت کرده ای که این روزها بیشتر برای هم دعا می کنیم. گویی یکی از خاصیت های روزهای سخت نزدیک شدن دل عزیزان به همدیگر و بیشتر مراقب هم بودن است، حتی با دعایی از راه دور.

چندی قبل کاریکاتوری دیدم تاثیرگذار. شاید تو هم آن را دیده باشی. نقاشی از کره زمین به روی تخت بیماری در حالی که ماسک زده بود و خورشید و ماه و سیاره های منظومه شمسی که دورش برای عیادت آمده بودند. حرف همه شان این بود: برای دعا می کنیم. زودتر خوب شو هم کهکشانی عزیز

چه عجیب که همه کهکشان می داند که چه وابستگی و ارتباطی به هم دارند و عجیب تر این که برخی از مردم انگار این را نمی دانند. انگار نمی دانند که برای سلامت بقیه باید مراقب سلامت خودشان باشند. انگار اصلا این شعر سعدی به گوش شان نخورده که

بنی آدم اعضای یک پیکرند"

"که در آفرینش ز یک گوهرند

و خدا را شکر که من و تو می دانیم که

چو عضوی به درد آورد روزگار"

"دگر عضوها را نماند قرار

و خدا را شکر که امیدواریم که تیر دعاهایمان به هدف اجابت برسد

همکلاس خوبم

این سال تحصیلی را باهم مجازی آغاز می کنیم. خدا را چه دیدی، شاید حقیقی تمام شد

!سال تحصیلی جدید برایت خوش اتفاق و مبارک

. همکلاس عزیزم منتظر نامه و کارنامه ات هستم

من را در جریان امور ، دلمشغولی ها ، دغدغه های اصلی ، روزمرگی هایت قرار بده و با من در ارتباط باش

. آدرس صندوق پستی روی پاکت ارسال شده هست

دوستدار همیشگی تو : همکلاس